

Kódové chování mozku – základ biologických konfliktů

written by Vladimír Bartoš | 11. 11. 2025

Dr. med. Ryke Geerd Hamer

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Když mluvíme o biologických konfliktech, musíme definovat, co je vlastně základem takového biologického konfliktu.

Jaké jsou vývojové základy těchto biologických konfliktů, najdete, milí čtenáři, v kapitole o [ontogenetickém systému nádorů](#).

Jelikož hovoříme o biologickém konfliktu, předpokládáme samozřejmě, že tyto konflikty nejsou pouze lidskými konflikty, ale také zvířecími konflikty, tedy [biologickými konflikty](#). Konflikty, které mají být zjevně biologicky dané nebo které mají probíhat podle určitých zákonitostí, musí mít v mozku jedince nějakou maximu, která takové „systematické konfliktní chování“ umožňuje. **Nazývám to „kódovým chováním mozku“.** Místo kódového chování můžeme také říci „souhrn vzorců chování“. V zásadě všechny tyto pojmy vyjadřují, že lidé a zvířata žijí podle vzorců chování nebo chování typického pro jednotlivé druhy. Nezáleží na tom, který pojem se použije. Z těchto pojmů by se neměla vytvářet nová dogmata. Tyto pojmy existují od počátku vývoje člověka a zvířat, ne teprve od Darwina.

Tyto pojmy, bez ohledu na jejich formulaci, nejsou mým výtvozem, jsou všeobecně známé. Já jsem pouze dospěl k poznání, že tomuto kódovému chování odpovídá určité biologické konfliktní chování. To je novinka. Existuje již celá řada pokusů a celá řada výsledků. Dosud však nebylo možné je zařadit, částečně byly interpretovány zcela nesmyslně.

Příklad: Před několika lety se objevila údajně velmi seriózní studie amerických vědců, která vyvolala obrovské vzrušení. Formaldehyd, chemický vzorec HCHO nebo aldehyd kyseliny mravenčí, bezbarvý plyn s pronikavým zápachem, rozpustný v alkoholu a vodě, s přídavkem methanolu proti polymeraci známý také jako vodný roztok formaldehyd, měl u krys vyvolávat rakovinu.

Normálně se krys formolu v běžném ředění, které se používá k dezinfekci při čištění operačních sálů, vyhýbají, protože tuto látku nesnášejí. Chytrí vědci nyní využili této averze a zvýšili koncentraci formaldehydu tisíckrát a – poslouchejte a žasněte – tuto vysoce koncentrovanou látku vstříkovali ubohým krysám několikrát denně do nosu! [Ubohá zvířata](#), kterým samozřejmě upírali duši, trpěla každý den novým recidivním [DHS](#), který jim způsobili tito krutí vědci. Po několika měsících byly krysy po skončení pokusu postupně „osvobozeny“ a jejich nosy byly mikroskopicky vyšetřeny: První krysy zabité po skončení mučení měly „pouze“ vředy nosní sliznice. Krysy, které směly žít

o něco déle a vstoupily do [pcl fáze](#) (doplnění vředů buněčným množením), měly rakovinu nosní sliznice! Jak by to mohlo být jinak?

Vzhledem k tomu, že podle oficiálního vědeckého pohledu na svět a názoru našich velkých církví zvířata nemají duši ani psychiku a samozřejmě nemohou zažívat [biologické konflikty](#), zbýval jediný závěr: formaldehyd způsobuje rakovinu! Úchvatný výplod hlouposti! Každý člověk by při stejném pokusu s jakoukoli koncentrovanou páchnoucí látkou s největší pravděpodobností také utrpěl rakovinu nosu. Ale i samotný přístup k takovým úvahám je dnes čistě intelektuálním výzkumníkům tohoto druhu cizí.

Vždy, když se zvíře týrá po týdny nebo měsíce na stejném místě – podle mého výkladu pokračuje první mučicí [DHS](#) denně novým recidivním DHS – lze u každého [zvířete](#) vyvolat rakovinu. Nikdy však nebylo možné vyvolat rakovinu u orgánu, který byl oddělen od mozku, tedy u orgánového preparátu. In vitro (= ve zkumavce, tj. mimo živý organismus) lze prakticky pěstovat pouze sarkomy, tedy výrůstky pojivové tkáně. Tyto buňky pojivové tkáně mají svůj rozmnožovací impuls stále v sobě, protože při tvorbě jizev v těle jsou „opravárenskou jednotkou“ ve službě, aby jizvy rychle zahojily a zjizvily. Srovnatelný „růstový impuls“ má po relativně krátkou dobu (u lidí až 9 měsíců) také fetální tkáň (maximálně po dobu těhotenství).

Normálnímu kódovému chování u lidí a zvířat tedy stojí v protikladu biologické konfliktní chování. Možná však vůbec nestojí „v protikladu“, ale je integrováno do normálního kódového chování jako možná varianta. Vidíme například u jelena, že onemocnění [vředy v koronárních tepnách](#) je jedinou možností, jak přežít možná ještě dva nebo tři roky, než ho mladý jelen definitivně vyžene z revíru.

My, takzvaní civilizovaní lidé moderní doby, máme obecně narušený vztah k „nemoci“, kterou považujeme za nepřítel nebo za zlo samo o sobě, za Boží trest atd. To vše jsou zastaralé starozákonní představy o poměrně primitivním pohledu na svět, v němž je nemoc něčím zlým, nepřírozeným, ve kterém zvířata nesmějí mít duši a jsou pouze dodavateli masa a kůže a ve kterém lze libovolně ničit Zemi.

Kódové chování je sice u lidí a jiných savců podobné, ale každá rasa má své specifické kódové chování.

To vše tvoří **harmonický kosmický systém**, v němž každý druh nakonec nějakým způsobem souvisí s ostatními druhy, a to třeba jen tím, že jedno zvíře nepředstavuje pro druhé žádné nebezpečí. Kočka by nikdy neutekla před krávou nebo slonem, ale okamžitě uteče, když z dálky uvidí psa. Tak se každá zvířecí rasa a také lidská rasa během mnoha milionů let naučila vyvinout své chování podle kódu, díky kterému může nebo by mohla žít ve své ekologické nise (ekosystému). Káčátko umí plavat od prvního dne svého života, nemusí se to učit. Jiné věci se musí naučit od kachní matky. Jelen se například podle svého mozkového kódu vždy chová v souladu se svým teritoriem a brání své území, i když nikdy předtím neviděl jiného jelena. Je to prostě „v jeho kódu“. Tak je to s nekonečným množstvím věcí, které bychom i my lidé podle původního kódu našeho mozku dělali intuitivně správně, pokud bychom ještě nebyli denaturováni takzvanou civilizací.

Tak základní věc, jako je **porod** dítěte, zvládali lidé po miliony let bez jakýchkoli problémů. Matka vždy věděla nejen to, jak má porodit své dítě, a to v podřepu, což je nejjednodušší a fyziologicky nejpřirozenější poloha, ale také věděla, že musí přestřihnout pupeční šňůru a přiložit dítě k prsu, poté co ho předtím očistila. Když však dnes vidíme porod, při kterém jsou s rafinovanou hloupostí porušovány všechny nejprimitivnější pravidla přírody – až po vyvolání porodu nebo takzvaný „císařský řez“ –, pak si opravdu klademe otázku, proč právě takové bytosti prohlašují, že jsou inteligentní. Naštěstí si ženy v poslední době znovu vybojovaly právo na přirozený porod od převážně mužských lékařů...

Také aby mohli vychovávat své děti, musí lidé číst tlusté knihy nebo chodit na univerzitu, aby se tam naučili nazpaměť nějaké čistě intelektuální, takzvané pedagogické systémy, které pak v praxi většinou selhávají. Každá psí matka a každá vrabčí matka to zvládne bez námahy a mnohem lépe a to bez univerzity! Na Zemi pravděpodobně neexistuje žádné zvíře, které by se byť jen přiblížilo lidské civilizaci v hlouposti a neúctě ke kodifikovanému chování.

I když se pilně snažíme ignorovat kód našeho mozku, prakticky všechny naše pocity, rozhodnutí a činy jsou zcela rozhodujícím způsobem ovlivněny tímto kódem chování. Nejhorší však je, jak ještě ukážu, že [hormonální manipulace](#) zasahují do našeho lidského kódového chování. Přesto: Každý DHS je novým důkazem toho, jak přesně psychika koreluje s konfliktem, mozek s [Hamerovým ohniskem](#) a orgán s rakovinou. Nikdy neexistuje výjimka, kromě systematické, např. u leváků.

Zákonitosti této korelace a součet všech korelací všech živých bytostí z celého stvoření mezi sebou – např. také lidí s „jejich bakteriemi“ – to vše dohromady tvoří zákon přírody. Každé porušení je jakousi formou vraždy nebo sebevraždy. Pouze „čarodějovi učni“ ve své nevědomosti mohou něco takového chtít zkusit.

Další texty ke studiu:

[5. Biologický přírodní zákon](#)

[Poznámky Lenky Bednářové při četbě knihy El testamento de una Nueva Medicina \(Odkaz Nové Medicíny\), Dr. Ryke Geerd Hamer \(str. 1-46, 47-87, 87-134\)](#)

[Proč Germánská Nová Medicína není jen další „alternativní medicína“ a proč jelen a vlk nechodí k psychoterapeutovi?](#)

Co je to biologický konflikt
